

ספר תיקון הברית

על שמירת ותיקון פגם הברית דיניו ומנהגיו

סדר וישב - ויגש

חלק יח

אור הזוהר 418 * תשרי תשע"ד

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות כ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גדולי הצדיקים ואומרים ללמוד זוהר הקדוש

אם אותך באשר את אשתו ואיך אעשה הרעה הגדולה הזאת וחטאתי לאלקים. (וישב פרק ל"ט פסוק ט')

עיין פרק ב' אות ס"ג.

ותתפסהו בבגדו לאמר שכבה עמי ויעזב בגדו בידה וינס ויצא החוצה. (וישב פרק ל"ט פסוק י"ב)

עיין רש"י נראתה לו דיוקנו של אביו.

(עיין פרק ד' אות ל"ט)

שומר הברית מקושר בשכינה הקדושה

והא לשון הזוהר פרשת פנחס (חלק ד' דף ר"ג עמוד ב') רבי חייא פתח (תהלים פא) "עדות ביהוסף שמו וגו'". הא אוקמוה דאולף שבעין פתקין ולשון הקדש יתיר. הדא הוא דכתיב (תהלים פא) "שפת לא ידעתי אשמע". אבל מאי עדות. תא חזי בשעתא דאתתיה דפויטפר הות אחידא בי' לההיא מלה הוה יוסף עביד גרמיה כמאן דלא ידע לישנא דילה, וכן בכל יומא עד ההיא שעתא בתרייתא דכתיב (בראשית ט) "ותתפשהו בבגדו" מאי ותתפשהו אלא בגין דעביד גרמיה כמאן דלא ידע לישנא. ורוח הקדש צווח לקבליה לשמרך מאשה זרה מנכריה (משלי ז) אמריה החליקה. מאי קא משמע לך, אלא כל מאן דנטיר גרמיה מהאי אתקשר בה בשכינתא ואחיד בההוא עדות ומאי

הקדוש ברוך הוא נותן ברכות לעולם בזכות שומרי הברית

זוה לשון הזוהר הקדוש פרשת וישב (חלק א' דף קפ"ט עמוד ב'): וכד אָת קיימא" קדישא אתנטיר בעלמא כדקא יאות, כדין קב"ה יהיב ברכאן לעילא לארקא בעלמא, כמה דאת אמר (תהלים סח י) גשם נדבות תניף אלהי"ם נחלתך ונלאה אתה כוננתה. גשם נדבות, דא גשם דרעותא, כד אתרעי קב"ה בכנסת ישראל, ובעי לארקא לה ברכאן, כדין נחלתך ונלאה אתה כוננתה.

נחלתך. אינון ישראל, דאינון אחסנתיה דקב"ה, כמה דאת אמר (דברים לב ט) יעקב חבל נחלתו, ונלאה דא כנסת ישראל, דאיהי נלאה בארעא אחרא, דאיהי צחיא למשתי, וכדין איהי נלאה, וכד ההוא גשם דרעותא אתיהיב, כדין אתה כוננתה, ועל דא שמיא וארעא וכל חליהון, כלהו קיימא על קיומא דא, דכתיב (ירמיה לג כה) אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי, ובגין כך בעי לאזדהרא בדא והא אוקמוה, ובגין כך כתיב ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה, ובתריה כתיב ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף.

אינון גדול בבית הזה ממני ולא חשך ממני מאומה כי

ומפני כך כתוב ויהי יוסף יפה תואר ויפה מראה, ואחריו כתוב ותשא אשת אדוניו את עיניה אל יוסף.

(ב) פירוש הזוהר: רבי חייא פתח עדות ביהוסף שמו. הרי העמידוהו שלמד שבעים פתקים, ולשון הקדוש יותר. זה הוא שכתוב שפת לא ידעתי אשמע. אבל מהי עדות. בוא ראה, בשעה שאשת פויטפר היתה אווזת בו לאותו דבר, היה יוסף עושה עצמו כמי שלא יודע הלשון שלה, וכן בכל יום, עד אותה שעה אחרונה שכתוב ותתפשהו בבגדו, מהו ותתפשהו, אלא מפני שעשה עצמו כמי שלא יודע הלשון. ורוח הקדוש צווחת כנגדו לשמרך מאשה זרה מנכריה אמריה החליטה. מה משמיע לנו. אלא כל מי ששומר עצמו מזה, נקשר בה בשכינה, ואווז באותה עדות. ומה היא, ה' שנוספה בו, שכתוב עדות

(א) פירוש הזוהר: וכאשר אות ברית הקודש נשמר בעולם כיאות, אז הקדוש ברוך הוא נותן ברכות למעלה להריק בעולם כמו שאתה אומר גשם נדבות תניף אלקים נחלתך ונלאה אתה כוננתה. גשם נדבות, זה גשם רצון, כאשר רוצה הקדוש ברוך הוא בכנסת ישראל ורוצה להריק לה ברכות אז נחלתך ונלאה אתה כוננתה. נחלתך, הם ישראל שהם נחלתו של הקדוש ברוך הוא כמו שאתה אומר יעקב חבל נחלתו. ונלאה, זו כנסת ישראל שהיא נלאה בארץ אחרת, שהיא צמאה לשתות ואז היא נלאה. וכאשר אות גשם של רצון ניתן, אז אתה כוננתה. ועל כן שמים וארץ וכל צבאם כולם עומדים על ברית זו שכתוב אם לא בריתי יומם ולילה חקות שמים וארץ לא שמתי. ומפני כך צריך להזהר בזה, והרי העמידוהו.

הוא ה' דאתוסף ביה, דכתיב עדות ביהוסף שמו ארץ הכא י' איתוסף בפנחס על דקני בהאי.

וירכב אותו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתון אתו על כל ארץ מצרים.

(מקץ פרק מ"א פסוק מ"ג)

(עיין פרק א' אות כ"ב)

אבא למלכא.

ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים.

(מקץ פרק מ"א פסוק מ"ה)

(עיין פרק א' אות ט"ו)

ותרגומו דמטמרן גליין ליה.

ותרעב כל ארץ מצרים ויצעק העם אל פרעה לחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אל יוסף אשר יאמר לכם תעשו.

(מקץ פרק מ"א פסוק נ"ה)

(עיין עוללות אפרים)

צוה להם על המילה.

ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אחי יוסף וישתחוו לו אפים ארצה.

(מקץ פרק מ"ב פסוק ו')

כי מדת יסוד הוא המשפיע והשליט.

(עיין זוהר)

כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היו עבדיך מרגלים.

(מקץ פרק מ"ב פסוק י"א)

אנחנו מיבעי' לי' אמאי חסר א'.

(עיין זוהר שם ד' ר')

ויאמרו שאול שאל האיש לנו ולמולדתנו לאמר העוד אביכם חי היש לכם אח ונגד לו על פי הדברים האלה הידוע נדע כי יאמר הורידו את אחיכם.

(מקץ פרק מ"ג פסוק ז')

סופי תיבות מילה, עיין רש"י כי על ידי שמירת הברית דמטמרן גליין ליה כנוכר לעיל.

(זוהר שם)

ויאמר אלהם ישראל אביהם אם כן אפוא זאת עשו **קחו מזמרת הארץ** בכלכם והורידו לאיש מנחה מעט צרי ומעט דבש נכאת ולט בטנים ושקדים.

(מקץ פרק מ"ג פסוק י"א)

רצה לומר, קחו עמכם זכות שמירת הברית (כי זמרת לשון כריתה מלשון לא תזמור) ובזכות זה ואל שדי (שהוא שם של שמירת הברית) יתן לכם רחמים וגו'.

(עיין פרק א' אות י"ז)

וזה לשונו פרשת מקץ (דף קצ"ז): כל מאן דנטרי ברית קדישא, כאילו קים אורייתא קדישא כלא, דהא ברית שקיל ככל אורייתא. עד כאן לשונו.

פרשת מקץ

ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו.

(מקץ פרק מ"ב, פסוק ח')

חתימת זקן הוא חותם הקדוש ברוך הוא על שומר הברית

כתיב (בראשית מ"ב, ה') ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו. פירש רש"י, לפי שהניחם בחתימת זקן והם לא הכירוהו וכו'. הנה ידוע שעל אות ברית קודש נחתם שם הוי"ה מבפנים ושם שד"י מבחוץ, וביחד גימטריא ש"ם. ועל זה רומז הפסוק שימני כחותם על לבך וגו' רומז על חותם הנ"ל, וכן איתא בתיקוני זוהר (דף י"ח) שימני כחותם דא חותם דאות ברית קודש. ומי שיצא רוב שנותיו ולא חטא בטוח הוא שלא יחטא, ואזי הקדוש ברוך הוא משים חותמו עליו, וזהו חותמו אמת. ועל זה רומז חתימת זקן, כי זקן הוא רומז להקדוש ברוך הוא כמו שעת מתן תורה שנראה כזקן יושב בישיבה.

והנה שבטים שבטי י"ה דכתיב בהם שבטי י"ה עדות לישראל, שהעיד עליהם הקדוש ברוך הוא שאין בהם שום חטא, הם מכונים בשם חתימת זקן שהעיד עליהם הקדוש ברוך הוא ונתן עליהם חותמו. אך יוסף הצדיק שבא נסיון של אשת פוטיפר כשיצא מהם לא היה לו עדיין חתימת זקן כי עוד לא עמד בנסיון, ועל ידי זה השבטים כשהיו מביטים בפני יוסף ולא ראו בו חתימת זקן (כי יוסף

הסתתר את עצמו בצדקתו בפניהם שלא יכירו אותו כי הצדיקים יש להם כח זה להסתתר עצמם שלא יכירו בו, כמו משה רבינו כשהיה רוצה היה מסתתר עצמו שלא יכירו בו מה הוא, וזהו הענין המסוה שהיה לו על פניו) על כן חשדו אותו שחלילה יש לו איזה פגם (וכן חשדו למשה בזה) ועל ידי זה דנו אותו ורצו להמיתו, אבל כשגמר הנסיון אז נחתם עליו חתימת זקן הרוחני.

(ברכת יוסף)

ואל שד"י יתן לכם רחמים.

(מקץ מ"ג פסוק י"ד)

הנהור בשמירת היסוד שורה עליו שם שד"י

כתיב (בראשית מ"ג פסוק י"ד) וא-ל שד"י יתן לכם רחמים. ידוע שהנהור בשמירת היסוד שם של שד"י שורה עליו וכל רחמים הוא ריבוי עם כדכתיב ונתן לך רחמים ורחמך והרבה. וכן א-ל שד"י פרה ורבה. וברכה הזאת מרומז בשם ישראל ראשי תיבות א"ל שד"י ית"ן לכ"ם רחמי"ם. ועוד אמרו חכמינו זכרונם לברכה מי שיש לו בנים נקרא חי, ומי שאין לו בנים נקרא מת, וידוע ששמירת היסוד תלוי בשמירת הלשון. וזהו החיים והמות ביד הלשון.

(אבקת רוכל)

העצה שנתנו עז"א ועזא"ל ללבן

תדע כל הבטחות שהבטיח הקדוש ברוך הוא ליעקב בבית אל הכל נודע לסמא"ל כו' ותיכף וילך ארצה בני קדם וזאת העצה שנתנו לו

ביהוסף שמו. גם כאן י' נוספה בפנחס על שקנא בזה.

ג פירוש הזוהר: כל מי ששומר ברית קודש, כאילו קיים כל

התורה הקדושה, שהרי ברית שקול ככל התורה.

ד ועיין מדרש רבה בראשית פרשה צ"ב פסקה א'.

עז"א ועזא"ל, אמרו לו, תדע שאפטרופוס של יעקב למד מאברהם זקינו תרי"ג מצות כו' ונאסר להם לקחת שתי אחיות בחייהם כו' תלך ותשדל ללבן ליתן לו שתי בנותיו ובעבור זה ימאס בעיני המקום כו'.
(גלי רויא)

תמר לשם שמים נתכוונה

תמר זינתה אבל נתכוונה לשם שמים, כדכתיב "כי

ראתה כי גדל שלה בני" ויצאה ממנה מלכים כדכתיב וכו' ויצאה ממנה נביאים וכו'.

(תוספות נזיר, עיין שם באריכות)

ואת גביעי גביע הכסף תשים בפי אמתחת הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר יוסף אשר דבר.

(מקץ פרק מ"ד פסוק ב')

גביע בגימטריא מילה. (עיין ליקוטי תורה מהארז"ל)

סדר ויגש

דנפקו מניה מלכין שליטין על כל שאר מלכין, ומלכא משיחא דאתקרי בשמא דקודשא בריך הוא.

השומר ברית זוכה למלכות

איתא בזוהר הקדוש (חלק א' דף צ"ג עמוד ב') קם אחרא ואמר, (בראשית מה ד) "ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר" וגו', וכי אמאי קרי להו והא קריבין הוו גביה, אלא בשעתא דאמר לון אני יוסף אחיכם תוהו, דחמו ליה במלכו עלאה, אמר יוסף מלכו דא בגין דא רווחנא ליה, גשו נא אלי ויגשו, דאחזי להו האי קיימא דמילה, אמר דא גרמת לי מלכו דא, בגין דנטרית לה.

מכאן אוליפנא מאן דנטיר להאי את קיימא, מלכו אתנטרת ליה. מנלן מבעז, דכתיב (רות ג יג) "חיי ה' שכבי עד הבקר", דהוה מקטרג ליה יצריה, עד דאומי אומאה ונטיר להאי ברית, בגין כך זכה דנפקו מניה מלכין שליטין על כל שאר מלכין, ומלכא משיחא דאתקרי בשמא דקודשא בריך הוא. **וכן** איתא בתיקונים (תיקון ט"ו, דף ל' עמוד ב') וכל מאן דנטירי אות ברית זכו למלכו כגוונא דיוסף, וישראל בגין דנטרין ברית זכו למלכותא, ואתמר בהון כל ישראל בני מלכים ומשה בגין דנטיר אות ברית אתמר ביה (דברים ל"ג) ויהי בישרון מלך. זכאה איהו מאן דנטיר ברית, עד כאן לשונו.

שמירת הברית - זה השער לה' צדיקים יבואו בו בתיקוני זוהר הקדוש (תיקון כ"ב, דף ס"ה עמוד א') ומאן גרים" לאנהרא לה ולאשתמודעא בה לקודשא בריך הוא, מאן דנטיר ברית, ורזא דמלה (תהלים קיח, כ) "זה השער לה' צדיקים יבואו בו", דא איהי תרעא דצדיקא, ואית לון רשו

כי עבדך ערב את הנער מעם אבי לאמר אם לא אביאנו אליך וחטאתי לאבי כל הימים ועתה ישב נא עבדך תחת הנער עבד לאדני והנער יעל אם אחיו.

(ויגש פרק מ"ד פסוקים ל"ב-ל"ג)

סופי תיבות מילה. עיין רש"י בב' עולמות.

(עיין פרק ב' אות י"ד נ"ג. ועיין מגלה עמוקות)

ויאמר יוסף אל אחיו **גשו נא אלי ויגשו** ויאמר אני יוסף אחיכם אשר מכרתם אתי מצרימה.

(ויגש פרק מ"ה פסוק ד')

עיין רש"י הראה להם שהוא מהול. רצה לומר, שלא פגמו בריתו חס וחלילה.

השומר ברית - הקדוש ברוך הוא שומר אותו

ובזוהר הקדוש פרשת לך לך (חלק א', דף צ"ג עמוד ב') קסה אחרא ואמר, (בראשית מה, ד) "ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר וגו'", וכי אמאי קרי להו והא קריבין הוו גביה, אלא בשעתא דאמר לון אני יוסף אחיכם תוהו, דחמו ליה במלכו עלאה, אמר יוסף מלכו דא בגין דא רווחנא ליה, גשו נא אלי ויגשו, דאחזי להו האי קיימא דמילה, אמר דא גרמת לי מלכו דא, בגין דנטרית לה.

מכאן אוליפנא, מאן דנטיר להאי את קיימא, מלכו אתנטרת ליה, מנלן מבעז, דכתיב (רות ג יג) חיי ה' שכבי עד הבקר, דהוה מקטרג ליה יצריה, עד דאומי אומאה ונטיר להאי ברית, בגין כך זכה

שראו אותו במלכות עליונה, אמר יוסף מלכות זו, בגלל זו הרוחתי אותה. גשו נא אלי ויגשו שהראה להם זו ברית המילה, אמר זו גרמה לי מלכות זו, בגלל שמרתי אותה. מכאן למדנו, מי ששומר לזה את הברית, מלכות נשמרת לו. מנין לנו מבעז שכתוב חי ה' שכבי עד הבוקר, שהיה מקטרג לו יצרו, עד שנשבע שבועה ושמר את זו הברית. בגלל כך זכה שיצאו ממנו מלכים שליטים על כל שאר מלכים, והמלך המשיח שנקרא בשם של הקדוש ברוך הוא. **ז** פירוש הזוהר: וכל מי ששומר את ברית זוכה למלכות, כמו יוסף. וישראל מפני ששומרים ברית זכו למלכות ונאמר בהם כל ישראל בני מלכים. ומשה מפני שמר את ברית, נאמר בו ויהי בישרון מלך. **זכאי** הוא מי ששומר ברית. **ח** פירוש הזוהר: ומי גורם להאיר לה, ולהכיר בה את הקדוש ברוך הוא. מי ששומר ברית. וסוד הדבר זה השער לה' צדיקים

ה פירוש הזוהר: קם אחר ואמר ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר וגומר. וכי מדוע קרא להם, והרי קרובים היו אצלו. אלא בשעה שאמר להם אני יוסף אחיהם תמהו, שראו אותו במלכות עליונה, אמר יוסף מלכות זו, בגלל זה רוחתי אותה. גשו נא אלי ויגשו שהראה להם זו ברית המילה, אמר זו גרמה לי מלכות זו, בגלל שמרתי אותה. מכאן למדנו מי ששומר לזה את הברית, מלכות נשמרת לו. מנין לנו מבעז שכתוב חי ה' שכבי עד הבוקר, שהיה מקטרג לו יצרו, עד שנשבע שבועה ושמר את זו הברית. בגלל כך זכה שיצאו ממנו מלכים שליטים על כל שאר מלכים, והמלך המשיח שנקרא בשם של הקדוש ברוך הוא. **ו** פירוש הזוהר: קם אחר ואמר "ויאמר יוסף אל אחיו גשו נא אלי ויגשו ויאמר וגומר". וכי מדוע קרא להם, והרי קרובים היו אצלו. אלא בשעה שאמר להם אני יוסף אחיכם תמהו,

ראשי תיבות מילה כנוזכר לעיל.

(ועיין במדרש לך פרק מ"ט)

ויכלכל יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לחם לפי הטף.

(ויגש פרק מ"ז פסוק י"ב)

עיין פרק א' אות ג'.

השומר בריתו נקרא צדיק

איתא בזוהר פרשת נח (חלק א' דף נ"ט עמוד ב') ועל דא ישראלט דנטרי ברית וקבילו ליה אית לון חולקא בעלמא דאתי, ולא עוד אלא בגין כך אקרון צדיקים, מכאן אוליפנא כל מאן דנטיר האי ברית דעלמא אתקיים עליה, אקרי צדיק, מנא לן מיוסף, בגין דנטיר ליה לברית עלמא זכה דאקרי צדיק, ועל כך ועמך כלם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

ואיתא עוד בזוהר פרשת וארא (חלק ב דף כ"ג ע"א) וכל מאן דאתגור אקרי צדיק, דכתיב (ישעיה ס כא) ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ, כל מאן דאתגור ונטיר האי את קיימא אקרי צדיק, תא חזי מן יוסף, דכל יומי לא אקרי צדיק, עד דנטיר ההוא ברית את קיימא קדישא, כיון דנטיר ליה, אקרי צדיק, יוסף הצדיק.

ובתיקוני זוהר בהקדמה (דף י"א ע"א) ובגין דאיי מאן דנטיר ברית אש קרי איש צדיק תמים, ואות יו"ד דשד"י איהי חוליא על צואר דשד יצר הרע חוליא דשלשלאה, ובגין דא רשים שד"י בכברית ורשים במזוזה דמזדעזעין כולהון מהאי שלשלאה, דאיהי אות שבת, אות ברית, אות יו"ט, אות תפילין, ומיד דאיהו תפיס בה יצר הרע דאיהו ש"ד, נטיל בר נש חרבא דאתמר בה (תהלים קמט, ו) רוממות א-ל בגרונו, דאיהו יו"ד ריש דחרבא ו' גופא דחרבה ה"ה תרי פיפיות דילה ושחית ליה, עד כאן לשונו. הרי דמאן דנטיר ברית נקרא איש צדיק תמים.

לאעלא תמן, ודא איהו מאן דאיהו צדיק, וביה יקו"ק, איהו זכי בשכינתא וירית לה, וסליק בה למלכא דאיהו עמודא דאמצעיטא, דאיהו מלך, ואיהו מלכות דיליה, ורזא דמלה ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ, ודא איהו שכינתא דאתמר בה והארץ הדום רגלי, ושכינתא איהי ציורא דעלאין ותתאין.

והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם

(ויגש פרק מ"ה פסוק י"ב)

בגימטריא הראה להם את המילה.

(בעל הטורים)

והנה עיניכם רואות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם.

(ויגש פרק מ"ה פסוק י"ב)

בלשון קודש. פי בגימטריא המילה.

(עיין פרק א' אות כ"ח ופרק שני אות כ"ד)

מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו כה אמר בנך יוסף שמני אלקים לאדון לכל מצרים רדה אלי אל תעמד.

(ויגש פרק מ"ה פסוק ט')

סופי תיבות מילה.

(עיין פרק א' אות כ"ב)

ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם.

(ויגש פרק מ"ו פסוק כ"ו)

שלא פגם בריתו חס וחלילה, והא ראייה וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים. כנוזכר לעיל.

ויאמר אנכי הא-ל אלקי אביך אל תירא מרדה מצרימה כי לגוי גדול אשימך שם.

(ויגש פרק מ"ו פסוק ג')

שיהיו מצוינים ומגודרים בגדר ערוה כידוע שלא פגמו בריתם במצרים.

כל הנפש הבאה ליעקב מצרימה יצאי ירכו מלבד נשי בני יעקב כל נפש ששים ושש.

(בראשית מו כו)

כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ. כל מי שנימול ושומר זה אות הברית נקרא צדיק. בוא ראה מן יוסף, שכל ימיו לא נקרא צדיק עד ששמר אותה ברית אות הקיום הקדוש. כיון ששמר אותו נקרא צדיק, יוסף הצדיק.

יא פירוש הזוהר: ומפני זה מי ששומר ברית אש, נקרא איש צדיק תמים. ואות י' של שדי היא חוליה על צואר הש"ד יצר הרע, חוליה של שלשלת. ומפני זה רשום שד"י בברית, ורשום במזוזה, שמזדעזעים כולם מזו השלשלת. שהיא אות שבת, אות ברית, אות ימים טובים, אות תפילין. ומיד שהוא תופס בה יצר הרע שהוא ש"ד, נוטל בן אדם חרב שנאמר בה רוממות א"ל בגרונו. שהיא י' ראש החרב. ו' גוף החרב. ה' ה' שתי פפיות שלה. ושוחט אותה.

יבואו בו. זו היא שער הצדיקים, ויש להם רשות להכנס שם. וזה הוא מי שהוא צדיק, ובו יקו"ק, הוא זוכה בשכינה ויורש אותה, ועולה בה למלך שהוא עמוד האמצע. שהוא מלך, והיא מלכות שלו. וסוד הדבר ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ, וזו היא השכינה שנאמר בה והארץ הדום רגלי. והשכינה היא ציור של עליונים ותחתונים.

ט פירוש הזוהר: ועל כן ישראל ששומרים ברית וקבלו אותה יש להם חלק בעולם הבא. ולא עוד, אלא בגלל כך נקראים צדיקים. מכאן למדנו כל מי ששומר הברית שהעולם מתקיים עליה נקרא צדיק. מנין לנו מיוסף, בגלל ששמר את ברית העולם, זכה שנקרא צדיק ועל כך ועמך כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ.

י פירוש הזוהר: וכל מי שנימול נקרא צדיק. שכתוב ועמד

180,000 דפי זוהר חדשים נלמדים בכל יום, לרפואת

מרן רבי חיים עובדיה יוסף בן גורג'יה שליט"א

שבור והסר את הנחש והשטן ובצל כנפי השכינה נחסה ונתלונן וכך אנו מצילים את מרן שליט"א, ואת כל העולם כולו.

זכית לשבור את היצר הרע - התחברת לכוח הרשבי"ע"ה ברשותך כוח מגן פלאים ועצמה אדירה, החיית את נשמת האומה - הארכת את חייו של מרן שליט"א.